

מסורת הש"ס

(א) [לקמן יג:] שטופות
(ב) קדושין כא,
(ג) שם דג, (ד) [ממזכר
(ה) ס"ח בקרנות
שמואלים, (ו) [לקמן יח:]
(ז) [לקמן יב:] (ח) ש"ך
לע"ב.

הגהות תב"ח

(ב) רש"י ד"ה דתקן וכו' יצאנו וילמדו משה ואליהם אס יעברו:
(ג) ר"ה חיתא סופא וכו' נפתח משנה ר' מאיר הוא ומדסיפא: (ג) ר"ה עד שידור וכו' לגבי מזבח אבל האומר כ"ל והד"ס:
(ד) ר"ה ותרי תנאי וכו' אלא דידר בדבר הסגר:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

פירוש הרא"ש

מ' ב' תנאי שאינו
 תנאי בני גר ובני ראוהן
 ג' אפי' דכלל כפילות
 הוה משמע תנאה לית
 הוה מכלל לאו אהה שומע
 ה' יהודה ר"א
 ו' סו' בן פטומיה דר'
 ז' אהר ככל מקום: פרש"א
 ח' יהודה ר"א לאו ר'
 ט' יהודה: פ"ד אין חילוק בין
 דרשנים בלא כ"ף לדרשנים
 כ"ף: האומר כירש"א
 י' אהר ב"רם: דמנן

רע"י

ב' ליום ליה מכלל לאו אתה שומע הן. כגון במתמחין דמכלל ואמר לא לחוין שמע' מינה הא קרין הי ואהי אקור ו' מאיר דלא הי אקור אה"כ אמר בפירוש לא חוין ליהיו אלא דקורן דלא משמע ליה מכלל לא חוין אתה שומע קרין: דסגן.

ומסכת קידושין פסקה האומר ר' מאיר אומר כל הנאי שאני כנאי ויג' ג' ובני ראובן איני כנאי דכתיב: (אומר) ר' אליהם משה אם יעברו יג' ג' ובני ראובן אתכם וגו' ואם יעברו וגו' לא נכתבו אם יעברו ולא צריך למכתב אלא אם לא יעברו ומשעם אם לא יעברו ונאמרו ותוכסם אלא אם יעברו ונתחם להם וגו' אלא להכי איצטרך למכתב ומרבייהו דלא מתניין מכלל לאו אתה וזוהי הך. ומתניין קמי אסור מכללא לא לחילין שטענין קרן: ולא. מתניין רבי יהודה היא יאית ליה מכלל לאו אתה שומע הן יאית ליה הנאי ככול: אימא סיפא יאית ליה אומר אל האומר ירושלם:

אמר כלום. דפליג אהנה דלעיל מניה דהייטו ר' מאיר דקמא
 ושנה (ב) היא ומדסיפא ר' יהודה רשא לאו רבי יהודה דא"כ הו
 ירשא וסיפא רבי יהודה ומיתעמא רבי מאיר: סר יהודה אומר האומר
 ירושלים כו'. דבעינן שיאמר ירושלים כלומר (א) גזירים: ירושלים: עד
 ידודור דכר הקרב ירושלים. כגון קרבנות ומנחות שקדינן גבי
 מזבח: (א) האומר ירושלים לא אמר כלום מיקדשא ירושלים:
 סרי תנאי איביא דרבי יהודה. דתנא דמתניתין סבר האומר
 ירושלים לא אמר כלום הא ירושלים אסור לירושלים מיקדשא
 תנא דברייתא סבר האומר ירושלים לא אמר כלום דקסבר ר' יהודה
 א נקדשה ירושלים אא"כ (א) יאמר דכר הקרב ירושלים:
 ציון

ואין כן כפגול ונותר דמיון ששמן על שם איסורן הרי הוא כאומר כפגול
ונחמה וכו' ואפילו הכי מן זה ר' יהודה ממיר וטעמא דכולהו דלא
נזכר לאו קושא היא שאלו א"ע ששמן מורה איסורן מ"מ אין
אסור זה לאיסורא אלא שצריך לעשות ממנה דיי עולה או חטאת
ואיסורן בלבד ואפ"כ כל שאמר פגול או נותר עליו כלל או דבריו
אפילו לר' יהודה. אי נמי טעמיה דר' יהודה דבעי כ"ף משום
פגול נותר דלא שייך חי טמא לא בעיא כ"ף והכי מוכח האי פירושא
ולומר אע"ג דפלגי עליה פאמר קרבן גרידא דלא חי קרבן קאמר
דראשונים וז"ל שעמעמו בה הרבה העלו דבר מחזור לפי דעתא;
ידוע קאמר: דרידים. קרבנות ובלא דרידים: כשני גזירי עמי
אסורים. כשלוטת על אש שעל המזבח: ירושלים. קרבנות שצירי
במ' סדרה. האי סדרה א' במסקנא נמי קאי ודכותיה בריש בנא
ופול ודכילף ממנא בני גד ובני ראובן דכתיב (נמזכר ג) אש יעבד
ואתמתי בשונות העדות (שעטות לו) דכי מית ליה לירמ' מכלל לאו
אין ליה משום דהוי איסורא דאית חי ממנא וידענ' נמי לירמ' מכלל
פסק השולח (נטיק דר מה) * בני מוציא את אשמו משום גדר דלא
איתנה פליג עליה דר"מ בנחגי כפול בפסק האומר (קדושין סא) אפי'
דחוקי ולמיתר מרי תנאי איכנא דרבי יהודה ולא בעי לאוקמה כמ'
הורה. מדקתיב סיפא ר' יהודה אומר מכלל דער השתא לאו ר' יהודה
דרושניא לא אמר כלום כיון שלא הזכיר כ"ף הפשוט וה"ל לאימרא
טמא מורה דכו ר' יהודה דלא בעי כ"ף וכמו שפירשני משמתי ומש'
לר' יהודה דעמו על דבר ההרש בירושלים ויזכר ירושלים ממקור
השם

[illegible]

כל כנויי פרק ראשון נדרים

ר"ן יא.

מיתוסים אפילו הכי כיון דאיכא למימר הכי ואיכא נמימר הכי אזלינן
ותומא דקיימא לן כיון סתם נדרים להממיר: **ספור טאה פגול נוסר**
מסור. כי הוה ברגא נוסחאות וקסא עניי מאי טאה דין מסור
לדבי דכיון דתנא לדבי בלתי"ד תכלל דכלל למ"ד לא מיתסר ויכין
שכן כי אמר טאה בלל למ"ד לא
אמר ובלל דבי כתרובו של טאה

יֵאָסֵר וְהָלַךְ דָּבִי תַרְגֻּמוֹ שֶׁל עֵטוֹר הָאֵל.
וּמִנְחָתוֹ הָרַבְּמַנִּים ז"ל כִּפְ"א מִהִלֹּת
נִדְרֵי (וְהָיָה) שָׁכַח עֵטוֹר בְּלִמָּד ז' וּטְמֵא
פָּגוּר טַעַר לִמָּד ז' נִדְרֵי לֵאמֹר
עֵינֶיךָ וְאִי גִרְסִינִי הִכִּי בִּצְמַנִּי לְטַעֵר
בְּלִמָּד ז' מִיָּחָד. וְאִי לֹא גִרְסִינִי לֵאמֹר
נִדְרֵי לֵאמֹר שֶׁמָּסוּ דַּחְנָא לִמָּד ז' בִּדְבַר לֵאמֹר
נִדְרֵי לִנְמַנִּי שֶׁעֵטוֹר מִיִּלְחָמָא פִּשְׁטָא
הָיָה דְּבִי וְטַעֵר שׁוֹו לְהִדְדִי דַּחְדָּ
עֵינֶיךָ הָאֵל. וּמִנְחָה בִּצְמַנִּי תַלְמִי דִּי
תֵּי. דְּכָל הֵיכָא שְׁהוּא מִזְכֵּר שֶׁ
שָׁמַעְמַעְתוּוּ לְהִימָר לִרְכֵּךְ שְׁמִיר
בַּחֲלֹתוֹ לִמָּד ז' נִפְתָּח וּמִתְקַר דַּמְכָּל
לֹא אָחָה שׁוּמַע עַל וְהֵיטֵי חוֹלִין כֶּסֶר
דְּבִי עֵטוֹר. וְכָל הֵיכָא שְׁמִירָה
שְׁהוּא מִזְכֵּר לִי אִסּוּר וְשִׁיר בְּקִדְשִׁים

נגון טמא פגול נותר וזהני לא שייך למ"ד פתוחה כפתחלת דלדריה
 וזו אמר להו בלמ"ד איכא למימר דלהיפסא קמכין וזהני נמי אט"ג
 וכלל אמר זהו כ"ף הדמיון מתסרי אפילו לר"י דהא בגמ' מוקמי
 מתני' כרבי יהודה כולה ואפי' הכי דהיי אקור בלא כ"ף שפין
 שגמ' מורה אמר קרן בלא כ"ף נמי מתסר לכולי עלמא אט"ג דמתני'
 ומוממר דכי אמר טמא אחרמה קמכין דשי"ך דה נמי טומאה
 עטרהה דפרומה נמי הויה לה דבר האקור וכי מתפס' הכי לא אהסר
 דהממירין בגמרא' אפי' הכי כיון דאיכא למימר נמי לקשים קמכין
 יהוה ליה כסתם דריס להחמיר. והדד מני כאימרא דריס כעשים
 כ"ו' דהיי כולוהו אין שמן מורה על שם אקורן ומשום כי אמר רבי
 יהודה דעני' ללמירכו כ"ף דלי לא לא משמע דלמר אקור מה
 זמר. ואם תקשה עלי והתנן בנזיר מתניין [ולקמן י.] האומר קרן עולה
 על שם אקורן מהאומר בהמה ו' עולה או טמא אינו מתכין
 תודה או שלמים מה שאין כן צפול ונותר משמע עליהם משום
 שם שלאקור הוא מתכין ובעליו ונותר קלמר ומש"ה מתסר בלא
 כ"ף כצירא ליה דחי אימרא קלמר וכן בשאר' ומש"ה בטמא
 ראל [ולקמן י.] דמניא מודים חכמים לר' יהודה בנזמר הא קרנן וכו'
 ואומר הא קרנן מודו ליה. כך נראה בעיני פירוש משמטי ורואני
 כהן קרנן דסתם דריס להחמיר ועוד דמשמע דקשה
 ליה עורק על גבי משרכה כדכתיב [ויקרא ו'] ובער עליה הכהן עשין:
 ס: **אומר ירושלים לא אמר כלום.** משום דלא אמר ירושלים:

צדקתו וחסדו ורחמי

במחנה הזה נמצא גם בית המדרש של חסידי חב"ד. חסידים רבים נבחרו לראשי המוסדות השונים של חב"ד, וזוהי אחת הסיבות לכך שחב"ד היא אחת ה"אגודות" המובילות ביותר. חסידים רבים נבחרו לראשי המוסדות השונים של חב"ד, וזוהי אחת הסיבות לכך שחב"ד היא אחת ה"אגודות" המובילות ביותר.

[illegible]

ק"ל לא ארבע. ואש"ג דאמר לקרבן בפסח מפרשין ליה כחזיון אחר בחטף הכי נמי נראה לא
א אובלן ק"ל משמע שפיר דלאסר כור ואוכלן לאו כי האי דמוכח אים ליה שפיר לר"מ: רב א
מחזיר אוסר דמשמע לא חולין ליהייה אלא קרבן לפיכך לא אוכלן ק"ל:

עין משפט
גר מצודה

ב א מ"י פ"ו מהל' חסות הלכה א ב סמג עשין מח עוש"ע אה"ע סי' לח עפ"י ב ועין ברכ"מ צפ"א מהלכות נדרים הל' יט:

גליון הש"ס

ר"ע ר"ה דתנן י'
מאיר כ' דבסושה ועדות
לית ליה. נראה לענ"ד
לגל דנקטוה לית ליה:
שם ר"ה אלא רבי יהודה.
גבי מיצא את אשתו
מסוס נדר. גל משוס
חילוקים:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות

ספרה מא' יחזיק
בג' הוי ספרה
דקאמר קיים במסקנה הוא
דכוותי אשכחנה ככ" (דף
ג) ספרה מלי מחלה
נולד: דא ר"מ פ"ה ל"ה
ספרה לא אחא ביסע ק'
יחמה דאמרין בשבועות
פרק שבועת העדות (דף
ג) כי לית ליה לרמ
במחנה אכל בלי ארז לית
לית [וי] נדרים ומי תשיב
ליה אשכחנה דלית ביה